

ที่ มส ๐๐๒๓.๖/ว ๕๐๘

ถึง อำเภอ ทุกอำเภอ และเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน

ด้วยคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ เห็นชอบแผนบูรณาการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลและช่วงวันหยุด พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนใช้เป็นกรอบการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ในการนี้ เพื่อป้องกันและลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๖ เมษายน ๒๕๖๙ จังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงให้อำเภอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่สนับสนุนและร่วมดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์ ตามแผนบูรณาการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ ประกอบด้วยมาตรการ ๕ ด้านดังนี้ ๑. ด้านการบริหารจัดการ ๒. ด้านลดปัจจัยเสี่ยงด้านถนนและสภาพแวดล้อม ๓. มาตรการด้านลดปัจจัยเสี่ยงด้านพาหนะ ๔. มาตรการด้านผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย และ ๕. ด้านการช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการดังนี้

๑. รายงานผลการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ (การตั้งด่านชุมชน) ทางเว็บไซต์ <http://110.78.23.172:8080/login> และรายงานผลการดำเนินงานของชุดเคลื่อนที่เร็ว ทางเว็บไซต์ <https://forms.gle/1ggieBMc6tFLbcH2A> เป็นประจำทุกวัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ - ๑๖ เมษายน ๒๕๖๙

๒. สรุปและถอดบทเรียนผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยวิเคราะห์สภาพปัญหาอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ สาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ ส่งให้จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ maehongsonlocal.06.2568@gmail.com ภายในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๙

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย สำหรับเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนขอแจ้งเพื่อทราบ และพิจารณา ดำเนินการ ด้วยเช่นกัน

แนวทางการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑. ให้ อปท. ตั้งศูนย์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาล (ศปถ.อปท.) โดยมีนายกฯ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นกรรมการตามโครงสร้าง

๒. ให้ อปท. มอบหมายเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ศปถ.อปท. เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน

๓. ให้ อปท. ตั้งด่านชุมชนอย่างน้อย อปท. ละ ๑ จุด ณ สำนักงาน อปท. หรือจุดที่มีการใช้รถใช้ถนนเป็นจำนวนมาก เช่น ถนนสายหลัก (ถนนทางหลวง) ถนนสายรอง หรือสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ โดยให้ อปท. พิจารณาจุดตั้งด่านชุมชนตามความเหมาะสม

๔. ให้ อปท. มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าร่วมกลุ่มไลน์ “สาธารณภัย อปท.มส” โดยให้เปลี่ยนชื่อเจ้าหน้าที่เป็นชื่อ อปท. ที่สังกัด

๕. ให้ อปท. รายงานผลการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ (การตั้งด่านชุมชน) ทางเว็บไซต์ <http://110.78.23.172:8080/login> และรายงานผลการดำเนินงานของชุดเคลื่อนที่เร็ว ทางเว็บไซต์ <https://forms.gle/1ggieBMc6tFLbcH2A> เป็นประจำทุกวัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ - ๑๖ เมษายน ๒๕๖๙

๖. ให้ อปท. สรุปรายงานและถอดบทเรียนผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยวิเคราะห์สภาพปัญหาอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะส่งให้จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทางไปรษณีย์ อีเล็ททรอนิกส์ maehongsonlocal.06.2568@gmail.com ภายในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๙

กลุ่มไลน์ “สาธารณภัย อปท.มส”

รหัสผ่านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการป้องกันและลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนที่อาจเกิดขึ้น ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙

๑. ด้านการบริหารจัดการ

๑.๑ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.) เพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางถนนตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔

๑.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ (Action plan) และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัยทางถนนให้สอดคล้องกับแผนงานของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ เพื่อให้การดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๓ ให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้ง “ด่านชุมชน” ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน สมาชิกองอาจอาสาสมัคร (อส.) อาสาสมัครทางหลวงชนบท (อส.ทข.) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ตำรวจบ้าน ทหาร และประชาชนในพื้นที่ เพื่อสกัดจุดเสี่ยงและลดพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุในการใช้รถใช้ถนนของคนในพื้นที่ และส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน และให้พิจารณานำแผนชุมชน/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนบรรจุลงในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑.๓.๑ จัดทำ “ประชาคมชุมชน/หมู่บ้าน” กำหนดข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัยทางถนนให้ประชาชนถือปฏิบัติ เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงของผู้ใช้รถใช้ถนนในพื้นที่

๑.๓.๒ การจัดกิจกรรมทางศาสนา “๑ อำเภอ ๑ กิจกรรม” เช่น ทำบุญตักบาตร สวดมนต์ หรือกิจกรรมตามแต่ละศาสนา

๑.๓.๓ ประชาสัมพันธ์โดยใช้รูปแบบ “เคาะประตูบ้าน” เพื่อสร้างความตื่นตัวให้แก่ประชาชนในการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งใช้กลไก “สถาบันครอบครัว” เพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงโดยให้สมาชิกในครอบครัวคอยตักเตือน และเฝ้าระวังคนในครอบครัวของตนเองเพื่อป้องกันความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น

๑.๔ กำชับให้ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานเจ้าหน้าที่รัฐ ดำเนินการ ดังนี้

๑.๔.๑ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านวินัยจราจรในการปฏิบัติตามกฎหมายตามมาตรการ ๔ ห้าม ๓ ต้อง (ไม่ขับเร็วเกินกว่ากฎหมายกำหนด เมาไม่ขับ โทรไม่ขับ ง่วงไม่ขับ การสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย ต้องมีใบอนุญาตขับรถ)

๑.๔.๒ ให้รณรงค์ประชาสัมพันธ์การปฏิบัติตามมาตรการองค์กร ๔ ห้าม ๓ ต้อง อย่างเข้มข้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ ตั้งแต่ช่วงการเตรียมพร้อม ๑ มีนาคม ๒๕๖๙ - ๙ เมษายน ๒๕๖๙ และช่วงเข้มข้น วันที่ ๑๐ - ๑๖ เมษายน ๒๕๖๙

๑.๔.๓ หากมีคำสั่งให้บุคลากร เจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติหน้าที่ประจำในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๙ เช่น ด่านตรวจ ด่านชุมชน ณ จุดที่มีการจัดงานเฉลิมฉลอง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ต้องมีปริมาณแอลกอฮอล์เป็นศูนย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มงวด

๑.๕ ให้นายกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.) ประสานการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนร่วมกับศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนนจังหวัดและศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ (ศปถ.อำเภอ) เพื่อบูรณาการแผนปฏิบัติการและสนับสนุนอัตรากำลัง ภารกิจ งบประมาณ และการณรงค์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ และสภาพพื้นที่ของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายการดำเนินการ (จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บ) และการตั้งจุดตรวจร่วม/ด่านตรวจร่วมบนเส้นทางสายหลัก (ทางหลวงแผ่นดิน) ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานของจังหวัดและอำเภอ

๑.๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการสัญจรทางน้ำและแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำขอให้ประสานงานและบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานในพื้นที่เกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยทางน้ำ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการสัญจรทางน้ำและแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ โดยตรวจสอบความปลอดภัยของเรือโดยสารและโป๊ะเทียบเรือ เช่น สภาพเรือ อุปกรณ์ชูชีพ สัญญาณไฟ ถังดับเพลิง ห่วงชูชีพ เป็นต้น ให้มีสภาพพร้อมต่อการใช้งาน และเพียงพอต่อความต้องการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

๑.๗ กำหนดมาตรการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนเป็นพิเศษตามความเหมาะสมของพื้นที่ โดยเฉพาะเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้เดินทางอย่างระมัดระวัง และเคารพกฎจราจร

๑.๘ จัดพื้นที่เล่นน้ำสงกรานต์ที่ปลอดภัย (Zoning) มีมาตรการดูแลทั้งความปลอดภัยในการเดินทางควบคู่กับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการเกิดอาชญากรรม

๑.๙ จัดประชุมเตรียมความพร้อมก่อนเทศกาลสงกรานต์ โดยวิเคราะห์ความเสี่ยงพร้อมจัดทำมาตรการเชิงรุก โดยให้ความสำคัญในประเด็นดื่มไม่ขับ ขับรถเร็ว โดยเน้นที่กลุ่มเยาวชน คนวัยทำงาน ผู้สูงอายุ โดยมีมาตรการ เช่น กำกับเข้มห้ามผู้ดื่มสุราขับขีรถ ปักหมุดวงสุรา

๑.๑๐ พิจารณาจัดตั้งชุดเคลื่อนที่เร็วประจำชุมชน/หมู่บ้านลงพื้นที่ เพื่อป้องปรามพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน

๒. ด้านลดปัจจัยเสี่ยงด้านถนนและสภาพแวดล้อม

๒.๑ สํารวจและตรวจสอบลักษณะทางกายภาพของถนน จุดเสี่ยง จุดอันตราย จุดที่เกิดเหตุบ่อยครั้ง และจุดที่เกิดอุบัติเหตุใหญ่ ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมให้มีความปลอดภัย และบริเวณจุดเสี่ยง จุดอันตรายให้ติดตั้งอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เช่น ป้ายเตือน สัญญาณไฟกระพริบ เครื่องหมายบนพื้นทางให้ครบถ้วน และขอความร่วมมือผู้รับเหมาก่อสร้างให้เร่งดำเนินการก่อสร้างหรือซ่อมแซมถนนให้แล้วเสร็จก่อนช่วงเทศกาลสงกรานต์ หากไม่แล้วเสร็จให้ติดตั้งป้ายเตือนผู้ใช้รถใช้ถนนทราบก่อนถึงบริเวณดังกล่าว และขอความร่วมมือหยุดดำเนินการในช่วงระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๖ เมษายน ๒๕๖๙

๒.๒ กำหนดให้ถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกเส้นทางเป็นถนนปลอดภัย เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุและสร้างวินัยจราจรให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด จริงจัง และต่อเนื่อง

๒.๓ เฝ้าระวังถนนในพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นเส้นทางตรงที่มีระยะทางยาวเพื่อป้องกันผู้ขับขี่หลับใหล และการใช้ความเร็วของผู้ใช้รถใช้ถนน โดยให้จัดจุดพักรถ และจุดบริการต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน

๒.๔ ตรวจสอบสิ่งอันตรายข้างทาง (Roadside Hazards) อาทิ ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง สัญญาณไฟจราจร เสাপ้าย เป็นต้น และปรับปรุงแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ สำหรับจุดที่ยังไม่มีไฟฟ้าส่องสว่างและจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุให้มีการแก้ไขโดยการติดตั้งเสาไฟฟ้าส่องสว่างให้ครบทุกจุด สำหรับพื้นที่ที่ห่างไกลยังไม่มีไฟฟ้าเข้าถึงอาจจะติดตั้งเป็นระบบไฟฟ้าแสงสว่างโซลาร์เซลล์ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

๒.๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจุดตัดทางรถไฟขอให้ขอความร่วมมือกับการรถไฟแห่งประเทศไทย กำหนดมาตรการแนวทางการแก้ไขปัญหาบริเวณจุดตัดทางรถไฟให้มีความปลอดภัยในการสัญจร

๒.๖ จัดทำแผนอำนวยความสะดวกการจราจรและจัดเตรียมช่องทางพิเศษ (Reversible Lane) ทางเลี้ยวทางลัด

๒.๗ มีการประชาสัมพันธ์เส้นทางในการเข้าพื้นที่ มีจุดบริการให้คำแนะนำสอบถามเส้นทาง

๒.๘ การติดตั้งป้ายเตือนจุดเสี่ยง จุดอันตราย ให้ติดตั้ง ๒ ภาษา เพื่อครอบคลุมประชากรแฝงในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว เช่น ภาษาไทย-พม่า และภาษาไทย-อังกฤษ เป็นต้น

๒.๙ ขอให้มีการติดตั้งป้ายเตือน ป้ายลดความเร็ว และกำหนดเขตความเร็วบริเวณสถานศึกษา โรงพยาบาล ตลาด เขตชุมชน บนถนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ

๒.๑๐ ปรับปรุงถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ การหลับใหล เช่น การติดตั้งสันชะลอความเร็ว ชนิดไหล่ทาง (Shoulder Rumble Strips) ติดตั้ง traffic calming เพื่อชะลอความเร็วในการขับขี่ และจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยทางถนน ให้พร้อมเช่น กรวย แบรีเออร์ วัสดุขี้เถ้าให้เพียงพอในแต่ละพื้นที่

๒.๑๑ พิจารณาเรื่องการวางผังเมือง กรณีการเพิ่มการขยายตัวของชุมชนเมือง เช่น หมู่บ้านจัดสรร ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการสัญจรของประชาชนและผู้ใช้รถใช้ถนนในบริเวณนั้น

๒.๑๒ ขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ในสังกัด หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) สื่อสารในเรื่องความปลอดภัย ผลดี และผลกระทบจากการไม่มีการทำประกันภัย

๒.๑๓ ประสานความร่วมมือกับกรมชลประทานในเขตพื้นที่ ในการแก้ไขปัญหาถนนเลียบบคลอง ชลประทาน เพื่อจัดการจุดเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ

๓. มาตรการด้านลดปัจจัยเสี่ยงด้านพาหนะ

๓.๑ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้ขับขี่ตรวจสอบสภาพรถก่อนออกเดินทาง รวมถึงอันตรายจากการบรรทุกผู้โดยสารในกระบะท้าย ให้เปิดไฟหน้าในระหว่างสัญจรเพื่อทัศนวิสัยในการมองเห็นแก่ผู้ขับขี่ และผู้ใช้ถนน และขอความร่วมมือผู้ประกอบการขนส่งด้วยรถบรรทุกหยุดประกอบกิจการหรือเลี่ยงการใช้รถบรรทุกในการประกอบกิจการช่วงเทศกาลสงกรานต์

๓.๒ เข้มงวด กวดขันกับผู้ขับขี่กระบะที่บรรทุกน้ำหนักเกิน และรถบรรทุกขนาดเล็กที่บรรทุกผู้โดยสารในลักษณะที่ไม่ปลอดภัย

๔. มาตรการด้านผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย

๔.๑ ประสานสถานีตำรวจและหน่วยทหารในพื้นที่ เพื่อบูรณาการจัดตั้งจุดตรวจ/จุดบริการ ประชาชน/ด่านชุมชน และการจัดชุดสายตรวจสุ่มตรวจตามเส้นทางสายหลัก (ทางหลวงแผ่นดิน) สายรอง (ทางหลวงชนบท/ถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น) และในสถานที่ชุมชนหรือบริเวณด้านหน้าสถานบันเทิง เพื่อเป็นการป้องปรามการฝ่าฝืนหรือการกระทำความผิดตามมาตรการ ๑ร. ๒ส. ๓ช. ๔ม. (๑๐ รสขม) ได้แก่ (๑) ความเร็วเกินกว่ากฎหมายกำหนด (๒) ขับรถย้อนศร (๓) ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร (๔) ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย (๕) ไม่มีใบขับขี่ (๖) แสงในที่คับขัน (๗) เมาสู่รา (๘) ไม่สวมหมวกนิรภัย (๙) มอเตอร์ไซค์ไม่ปลอดภัย และ (๑๐) ใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ

๔.๒ ขอความร่วมมือร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กำหนด โดยให้ถือปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๔.๓ รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกความปลอดภัยทางถนน โดยจัดทำแผนงานประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่แนวความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนในชุมชน/หมู่บ้าน ในรูปแบบคู่มือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อให้ผู้นำชุมชนนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าว เสียงตามสาย และวิทยุชุมชน เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนรับทราบ ดังนี้

๔.๓.๑ มาตรการบังคับใช้กฎหมายที่จะดำเนินการในช่วงเทศกาลสงกรานต์ โดยเฉพาะกรณีที่เกิดอุบัติเหตุแล้วทำให้มีผู้บาดเจ็บรุนแรงหรือเสียชีวิต ให้มีการเจาะเลือดเพื่อตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์กรณีตรวจพบว่า มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่า ๕๐ มิลลิกรัม ประกันภาคสมัครใจจะไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทน

๔.๓.๒ ให้ประชาชนรับทราบสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในพื้นที่ เช่น ข้อมูลผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อให้เกิดความตระหนักและปลูกจิตสำนึกค่านิยมวัฒนธรรมความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนให้กับประชาชน รวมทั้ง ในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต ประชาชนมีสิทธิเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ในช่วงเวลา ๗๒ ชั่วโมงแรกตามนโยบาย “เจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต มีสิทธิทุกที่”

๔.๔ ขอให้เน้นมาตรการเชิงรุกในการจัดการและแก้ไขปัจจัยเสี่ยงด้านคน ถนน และยานพาหนะ เร่งรัดมาตรการสวมหมวกนิรภัยหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ โดยให้ความสำคัญกับผู้เสียชีวิตจากการไม่สวมหมวกนิรภัย ตลอดจนมุ่งเน้นมาตรการสร้างการรับรู้

๔.๕ เข้มงวดกวดขันการขายสิ่งของและการจอดรถบริเวณไหล่ทาง

๔.๖ รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในกรณีระบบการตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถ (ตัดแต้มใบขับขี่) และสร้างความตระหนัก จิตสำนึกในการขับขี่ที่ปลอดภัย เน้นพฤติกรรมเสี่ยง “ดื่มไม่ขับ” โดยให้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๔.๗ ขอให้อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยเปิดสำนักงานเป็นจุดพักรถ เพื่อให้ประชาชนสามารถหยุดพักและใช้ห้องน้ำได้ และจัดเจ้าหน้าที่เพื่อให้ข้อมูลเส้นทาง การเดินทาง ข้อมูลการท่องเที่ยวแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวด้วย

๔.๘ ประสานร่วมกับผู้นำชุมชนในการตักเตือนผู้มีพฤติกรรมเสี่ยง กำชับให้ผู้ปกครองดูแลไม่ให้เด็กออกมาขับขี่บนท้องถนนในช่วงกลางคืน สื่อสารกลุ่มผู้ขับขี่สูงอายุให้ขับขี่ด้วยความระมัดระวัง ชะลอการตัดสินใจที่เสี่ยง ใช้รถที่สภาพปลอดภัย และมีประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ประกันภัยภาคบังคับ) หรือให้ลูกหลานขับแทน

๔.๙ ประชาสัมพันธ์ เรื่องบทลงโทษในกรณีที่ได้มีการกระทำความผิดซ้ำกรณีเมาสุราขณะขับขี่ ผู้ขับขี่ที่ปฏิเสธการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ ยาที่ออกฤทธิ์ทำให้ง่วง ซึม ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการการหลับใน และการทำประกันภัยประเภท ไมโครอินซัวรันส์ (ประกันภัยรายย่อย เบี้ยประกันราคาถูก เข้าถึงได้ง่าย เงื่อนไขไม่ยุ่งยาก) โดยสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ อย่างน้อย ๑๕ วัน ก่อนออกเดินทาง

๕. ด้านการช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ

๕.๑ เตรียมความพร้อมของหน่วยกู้ชีพและกู้ภัยในความรับผิดชอบ ด้านบุคลากร เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ และเตรียมความพร้อมของระบบการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ประสบเหตุ ณ จุดเกิดเหตุของแต่ละพื้นที่ เช่น กำหนดให้มีทีมกู้ชีพฉุกเฉินระดับท้องถิ่น อำเภอ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสม

๕.๒ ประชาสัมพันธ์ระบบการช่วยเหลือต่าง ๆ ที่ผู้ประสบเหตุควรได้รับ เช่น การจ่ายค่าสินไหมทดแทนภายใน ๒๔ ชั่วโมง การจ่ายค่ารักษาพยาบาลผ่านระบบ e-claim โดยผู้ประสบเหตุไม่ต้องสำรองจ่าย ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตลอดจนการแจ้งเหตุเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผ่านหมายเลขโทรศัพท์ ๑๖๖๙ และ Application EMS ตลอด ๒๔ ชั่วโมงทั่วประเทศ โดยระบบสามารถบอกพิกัด ที่อยู่ของผู้แจ้งได้โดยอัตโนมัติไม่ว่าจะอยู่พื้นที่ใด ของประเทศไทย